

* * *

Хочу до Мами, поки ще живі
Я і вона. На зеленій траві
Там ще стоїть нерозвалена хатка,
З неї у світ вибігала дівчатком.
І видавалося: світ без кінця,
Можна сто раз те життя розпочати.
Перед тобою – лиш обрії світлі,
Добрі, як Мама, веселі й привітні.
Можна іти – і можна вертати,
Ніби метелик, по світу літати.
Що ті дві тисячі кілометрів?
Я ж молода, я ще справжня комета!
Тільки комета на землю упала
Й трошки всі плани свої зруйнувала...
І ось тепер я мандрую у мріях,
Та, поки дихаю, є ще надія:
Може, ще прийде веселий світанок,
Може, одного чудового ранку
В шибку мале ластів'ятко заб'ється –
І моя Мама мені засміється.
Хай же ніхто й не підходить в той час:
То будуть хвили тільки для нас.
Я до Матусі знов пригорнуся,
І пригадаємо Тата й Бабусю.
Буду тримати мамині руки,
Хай не вертається злюка-розлука...
Але наразі відстань між нами.
Мрію про зустріч з тобою, Мамо!

11.12.2019